

Det fri Aktuelt, mellem Socialministeriet og Kriminalforsorgen, hvor man vil diskutere betalinger for kriminelle, der skal i behandling?»

Svar (21/12 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

I regeringens narkotikapolitiske redegørelse fra marts 1994 erkendes det, at stofmisbrug udgør et betydeligt problem i Kriminalforsorgens institutioner. Straffelovens § 49, stk. 2, åbner mulighed for at overføre indsatte til hospital eller egnet hjem eller institution til særlig pleje eller forsorg, såfremt det findes hensigtsmæssigt på grund af alder, helbred eller andre særlige omstændigheder. Denne mulighed anvendes navnlig over for unge rusmiddelbrugere. Det erkendes i redegørelsen, at muligheden begrænses dels af, at antallet af døgninstitutionspladser har været faldende, dels af, at der skal skaffes økonomisk dækning for de udgifter, der er forbundet hermed. Regeringen fandt det derfor vigtigt, at der afprøves alternative behandlings- og sanktionsformer i forhold til kriminelle stofmisbrugere.

Folketinget har den 28. marts 1995 vedtaget et beslutningsforslag om iværksættelse af forsøg med behandling af kriminelle stofmisbrugere som alternativ til ubetinget frihedsstraf. Forsøgsordningen startede den 1. august 1995 og er geografisk afgrænset dels til Fyns Amt og ved retterne i Fyns amt, dels i Frederiksborg Amt og ved retten i Helsingør Kommune.

Den overordnede målsætning med forsøget er, at kriminelle stofmisbrugere – i videst muligt omfang – opnår en bedre livssituation uden brug af ulovlige stoffer og kriminalitet.

Forsøget forudsættes at strække sig over mindst 3 år og vil blive evalueret. Evalueringen skal bidrage til at afklare senere spørgsmål om eventuel permanentgørelse af ordningen, herunder hvilke justeringer ordningen muligvis skal gennemgå.

En nedsat gruppe med repræsentanter for de deltagende amter, kommuner og forskere samt for Kriminalforsorgen, Rigsadvokaten og Socialministeriet følger forsøget og evalueringen heraf.

For så vidt angår samarbejdet mellem Socialministeriet og Kriminalforsorgen, kan jeg oplyse, at justitsministeren og socialministeren har besluttet at nedsætte en permanent kontaktgruppe mellem Socialministeriet og Direktoratet

for Kriminalforsorgen med henblik på en styrket indsats i forbindelse med udslusning af personer, der har afsonet frihedsstraf, og i forbindelse med tilsyn af klienter i den fri kriminalforsorg.

Kontaktgruppen kan tage såvel generelle spørgsmål vedrørende samarbejdsrelationerne som konkrete projekter op til drøftelse.

Det forudsættes, at kontaktgruppen søger at indhente inspiration og information fra brede kredse af medarbejdere i Kriminalforsorgen såvel som i det sociale system.

Kontaktgruppen forudsættes endvidere at inddrage repræsentanter for andre myndigheder m.v., når det konkret findes hensigtsmæssigt.

Arbejdet i kontaktgruppen skal ikke erstatte det sædvanlige udvalgsarbejde og lignende, som er nødvendigt i forbindelse med den nærmere udformning af og iværksættelse af f.eks. forsøgsprojekter.

Spm. nr. S 822

Til socialministeren (19/12 95) af:

Tove Fergo (V):

»Hvorledes forklarer ministeren, at Socialministeriet kan udtale, at spørgsmål om psykologers arbejdsmetoder og om den nærmere udformning af psykologiske erklæringer ligger uden for dets område?«

Begrundelse

Den 30. oktober 1995 modtog ministeriet en henvendelse fra Peter Fergo, der kritiserede, at psykologiske erklæringer i børnesager i betydeligt omfang er både ukorrekte i udformning og utilstrækkelige af omfang. De er ukorrekt opstillede derved, at resultater af flere testninger ikke henføres til de enkelte test, men angives en bloc. De er utilstrækkelige af omfang, da resultatet af f.eks. en Rorschach- eller en CAT-testning kun anføres med få (ofte under 10) linjer.

Ministeriet svarede den 17. november 1995, j.nr. 5017-146, at »det falder uden for Socialministeriets område at opstille retningslinjer for den nærmere udformning af psykologiske erklæringer«. Da Peter Fergo gentager sin hen-